

maa være høist forskellige, men deres Formaal er i Virkeligheden ogsaa forskellige, naar man paa den ene Side ser hen til, hvilke Formaal og hvilken Virkemaade der finder Sted ved de smaa Sparekasser paa Landet, og paa den anden Side lægger Mærke til de Forhold, der finde Sted ved de store Sparekasser, hvor der opsamles mange Millioner Kr. I det det altsaa maatte erkjendes, at det var meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at give almindelige Regler, som i lige Grad kunde finde Anvendelse paa alle de bestaaende Sparekasser, hvis Forhold ere saa høist forskellige, har man troet det rigtigt at henvise disse specielle Bestemmelser til Vedtægter, der skulle approberes af Regjeringen, hvorved der tillige opnaaedes det Formaal, som jeg antydede, at give Sparekassbestyrelserne en mere selvstændig Indflydelse paa de Regler, hvorefter Sparekasserne fremtidig skulle virke. De Bestemmelser, som Regjeringens Lovforslag har henvist til Vedtægterne, ere ikke i Alt overensstemmende med Sparekassekommissionens Forslag. Saaledes har Regjeringen navnlig ikke fundet det heldigt at overdrage til Kommunalbestyrelserne at bestemme Sparekassbestyrelsernes Sammensætning eller have Indflydelse derpaa. Det er Noget, Lovforslaget henviiser til Vedtægterne, og som altsaa vil blive bestemt af Regjeringen ved Vedtægternes Approbation for hvert enkelt Tilfælde og efter de tilstedeværende Forhold. Heller ikke har man været fuldkommen enig med Kommissionen med Hensyn til det Tilfælde, som Regjeringen skulde udøve med Sparekasserne gennem Sparekassinspektører. Man har havt nogen Frygt for, at Sparekassinspektører ikke vilde blive modtagne med Velvillie af Sparekassbestyrelserne, som maaske vilde være tilbøjelige til at anse dem for en Slags Spioner, om jeg saa maa sige, saa at man vil negte dem sin Medvirkning til at faae Indblik i Styrelsen og Bogsforingen, en Medvirkning, der for de Allerstørste er nødvendig, naar Indblikket skal kunne ehverves i fort Tid. Det er, efter hvad jeg tror at vide, meget Saa, kun de største Fagmænd paa dette Omraade, der ere i Stand til uden Understøttelse af den paagjældende Bestyrelse ved et hurtigt Blik at kunne sætte sig ind i Sparekassforholdene alene ved Hjælp af Bøgerne. Regjeringen har fundet det hensigtsmæssigere at forbeholde sig ved givne Leilighed at anstille de fornødne Undersøgelser paa de Steder, hvor man troede, at der var særlig Grund dertil, ved at foreslaa, at der paa de aarlige Finanslove bevilges en Sum, som kunde benyttes til et saadant Tilfælde, hvorved man saa fik Frihed til at vælge

de Kræfter, som man troede vare de nyttigste, og hvorved man undgik den stadig tilbagevendende Kontrol, som man antog vilde blive mindre betydende, naar man ikke var sikker paa, at de paagjældende Mænd blev modtagne med Velvillie af Bestyrelserne, eller havde saa stor Indsigt i Forholdene, at de selv kunde udøve Kontrollen uden Hjælp. Jeg nævner kun disse Par væsentligere Punkter, men der er ganske vist flere Smaapunkter, i hvilke Regjeringens Lovudkast ikke er i fuld Overensstemmelse med Sparekassekommissionens Forslag. Dog maa jeg endnu sige, at der i en Henseende er en Grundforskiel. Efter Sparekassekommissionens Forslag var Regjeringens Indflydelse egentlig henvist til at være forhandlende og raadgivende. Regjeringen har ikke troet, at det var tilstrækkelig for at sikre en fremtidig paalidelig Styrelse af Sparekasserne, at dens Virksomhed kun viste sig som rent forhandlende og undersøgende, men har troet, at det var nødvendigt for at opnaa Formaalet, at Regjeringen maatte kunne føre et nøiere Tilfælde med og faae en mere bestemt Indvirkning paa Ordningen, og at den blev sat i Stand til paa en virksom Maade at paase Overholdelsen af Lovens Forskrifter. Til Opnaelse deraf er det foreslaet, at enhver Sparekasse, som herefter oprettes, skal, for at kunne opnaa de Begunstigelser, som nu ere tilstaaede Sparekasserne gennem Lovgivningen, indsende sin Vedtægt til Approbation af Indenrigsministeriet, og at de nu bestaaende Sparekasser ligeledes skulle indsende deres Vedtægter til Billigelse af Indenrigsministeriet inden den første November d. A. Det er en Betingelse for, at de første kunne opnaa og de sidste bevare de Sparekasserne i Lovgivningen tilstaaede Begunstigelser. I Forbindelse dermed staaer en Bestemmelse om, at, naar Sparekassbestyrelserne ikke holde sig Lovens og Vedtægternes Regler efter rettelige, staaer det i Ministeriets Magt at fratage dem de Begunstigelser, de have opnaaet. Derved har Regjeringen troet at sikre sig den nødvendige Sikkerhed for, at Ordningen bliver i Overensstemmelse med, hvad man anser for at være det Rigtige, og at Sparekassbestyrelserne holdes til at opfylde Lovens og Vedtægternes Bestemmelser. Jeg skal indskrænke mig hertil. Det vilde være for vidtløftigt at gaa ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, hvad der jo heller ikke kan være Hensigten med en Fremsettelse. Jeg tillader mig i saa Henseende at henvise til Motiverne, idet jeg anbefaler Forslaget til Thingets velvillige Modtagelse.